

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. spalio 26 d.*

„Apeliacinis skundas — Dempingas — Įgyvendinimo reglamentai (ES) Nr. 1138/2011 ir (ES) Nr. 1241/2012 — Tam tikrų rūšių Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholio ir jo mišinių importas — Reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 — 2 straipsnio 10 dalies i punktas — Koregavimas — Funkcijos, panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas — 2 straipsnio 10 dalies pirma pastraipa — Normaliosios vertės ir eksporto kainos pusiausvyra — Gero administravimo principas“

Byloje C-468/15 P

dėl 2015 m. rugsėjo 3 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), įsteigta Medane (Indonezija), atstovaujama advokato D. Luff,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai J.-P. Hix, padedamo advokato N. Tuominen,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai J.-F. Brakeland ir M. França,

Sasol Olefins & Surfactants GmbH, įsteigta Hamburge (Vokietija),

Sasol Germany GmbH, įsteigta Hamburge,

įstojusioms į bylą šalims pirmoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas E. Juhász, teisėjai K. Jürimäe (pranešėja) ir C. Lycourgos,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)* (toliau – PTMM) prašo panaikinti 2015 m. birželio 25 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *PT Musim Mas / Taryba* (T-26/12, neskelbiamas Rink., EU:T:2015:437, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo minėtas teismas atmetė jos ieškinį dėl 2011 m. lapkričio 8 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1138/2011, kuriuo tam tikrų rūšių importuojamam Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiui ir jo mišiniams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muito galutinis surinkimas (OL L 293, 2011, p. 1), ir 2012 m. gruodžio 11 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1241/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 1138/2011 (OL L 352, 2012, p. 1) (toliau – ginčijami reglamentai), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

- 2 Faktinių aplinkybių, dėl kurių kilo ginčas, klostymosi metu nuostatos, reglamentuojančios Europos Sąjungos antidempingo muitų nustatymą, buvo įtvirtintos 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51, ir klaidų ištaisymas OL L 7, 2010, p. 22), iš dalies pakeistame 2012 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 765/2012 (OL L 237, 2012, p. 1) (toliau – Pagrindinis reglamentas).
- 3 Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje numatyta:

„Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kokiomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtiniu būdu.

Tokiais atvejais norint nustatyti patikimą eksporto kainą ties Bendrijos muitų sienomis, ji koreguojama pagal visas išlaidas, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus tarp importavimo ir perpardavimo, taip pat priaugantį [gautą] pelną.

<...>“

- 4 Šio reglamento 2 straipsnio 10 dalyje nustatyta:

„Eksporto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu [toje pačioje prekybos stadijoje], lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, [ir] atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir [nustatyta] eksporto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba [ir] įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač [tais atvejais, kai skirtumai susidaro] dėl nuolaidų, lengvatų, parduotų produktų kiekių ar prekybos lygio [stadijų]. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas [Jei nurodytos sąlygos įvykdytos], veiksniai, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

<...>

i) *Komisiniai* Koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo. Terminas „komisiniai“ yra suprantamas kaip apimantis antkainį, kurį gauna prekybininkas tuo ar panašiu produktu, jeigu tokio prekybininko funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas. <...>“

Ginčo aplinkybės ir ginčijami reglamentai

- 5 PTMM yra Indonezijoje įsteigta bendrovė, kuri, be kita ko, gamina riebalų alkoholi (toliau – nagrinėjamas produktas). Savo produktais Sąjungoje ji prekiauja per, viena vertus, dvi Singapūre įsteigtas susijusias bendroves – *Inter-Continental Oils & Fats Pte Ltd* (toliau – ICOF S), t. y. dukterinę bendrovę, kuri visiškai priklauso tiems patiems PTMM kontroliuojantiems akcininkams, ir *Besdale Trading Pte Ltd*, ir, kita vertus, Vokietijoje įsteigtą bendrovę *ICOF Europe GmbH* (toliau – ICOF E), visiškai priklausančią ICOF S.
- 6 2010 m. birželio 30 d. gavusi dviejų Sąjungos gamintojų *Cognis GmbH* ir *Sasol Olefins & Surfactants GmbH* skundą ir po Europos Komisijos atlikto tyrimo Europos Sąjungos Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1138/2011. Šiuo reglamentu nustatomas 45,63 EUR galutinis antidempingo muitas už PTMM pagaminto nagrinėjamo produkto importuotą toną.
- 7 Norėdama apskaičiuoti šį galutinį antidempingo muitą Taryba, lygindama normaliąją vertę su eksporto kaina, remdamasi Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktu, eksporto kainą sumažino komisiniais, kuriuos PTMM sumokėjo ICOF S už pastarosios pardavimus Sąjungoje. Šiuo klausimu Įgyvendinimo reglamento Nr. 1138/2011 31 konstatuojamojoje dalyje Taryba atmetė PTMM argumentą, kad ji kartu su ICOF S sudaro vieną ekonominį vienetą, kurio viduje pastaroji bendrovė veikė kaip integruotas eksporto padalinys. Be to, šio reglamento 35 konstatuojamojoje dalyje Taryba atmetė PTMM prašymą pagal šią Pagrindinio reglamento nuostatą tiek pat pakoreguoti normaliąją vertę, nes sutartis, kurioje numatyta mokėti komisinius ICOF S, buvo susijusi tik su pardavimu eksportui, o ne vidaus pardavimais, be to, sąskaitas už šiuos pardavimus išrašė pati PTMM.
- 8 2012 m. birželio 13 d. Komisija pranešė PTMM, kad, atsižvelgdama į 2012 m. vasario 16 d. Sprendimą *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP (C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78)*, ji ketina pataisyti Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1138/2011 ir pakeisti kitai Indonezijos bendrovei (*PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd* (toliau – *Ecogreen*)) nustatytą antidempingo muitą, nes jos situacija yra analogiška nagrinėtai byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas ir 2009 m. kovo 10 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP / Taryba (T-249/06, EU:T:2009:62)*, ir ji kartu su *Ecogreen Oleochemicals GmbH* sudaro vieną ekonominį vienetą.
- 9 2012 m. gruodžio 11 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą Nr. 1241/2012. Šiuo reglamentu *Ecogreen* buvo nustatytas 0 EUR už toną galutinis antidempingo muitas. Nepaisydama PTMM prašymų pripažinti, kad jos situacija yra tokia pati kaip *Ecogreen*, Taryba minėtame reglamente paliko tą patį PTMM taikytiną galutinį antidempingo muitą.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 10 2012 m. sausio 20 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo PTMM ieškinį dėl ginčijamų reglamentų panaikinimo.
- 11 Grįsdama ieškinį Bendrajame Teisme PTMM rėmėsi keturiais pagrindais.

- 12 Ieškinio pirmasis pagrindas buvo grindžiamas Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto pažeidimu. Šį ieškinio pagrindą sudarė dvi dalys. Pirma, PTMM kaltino Tarybą padarius akivaizdžią vertinimo klaidą ir piktnaudžiavus įgaliojimais, kai atsisakė pripažinti, kad ji ir ICOF S sudaro vieną ekonominį vienetą. Antra, ji manė, kad institucija nepateikė jokių įtikinamų įrodymų, patvirtinančių, kad ICOF S vykdė funkcijas, panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas. Antrasis ieškinio pagrindas buvo grindžiamas Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pirmos pastraipos pažeidimu. Šį ieškinio pagrindą taip pat sudarė dvi dalys. Tik pirma minėto pagrindo dalis reikšminga nagrinėjant šį apeliacinį skundą. Nurodydama šią dalį PTMM tvirtino, kad pakoregavus eksporto kainą Taryba sukūrė disbalansą tarp normaliosios vertės ir eksporto kainos ir kad ji panašiai turėjo pakoreguoti ir normaliąją vertę. Ieškinio trečiasis ir ketvirtasis pagrindai buvo grindžiami atitinkamai gero administravimo principo ir nediskriminavimo principo pažeidimu.
- 13 Skundžiamu sprendimu Bendrasis Teismas atmetė visus keturis pagrindus ir visą ieškinį.

Apeliacinės bylos šalių reikalavimai

- 14 PTMM Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - priimti galutinį sprendimą patenkinti PTMM Bendrajame Teisme išdėstytus reikalavimus ir panaikinti jai pagal ginčijamus reglamentus nustatytą antidempingo muitą ir
 - priteisti iš Tarybos ir į bylą įstojusių šalių jų pačių ir PTMM abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 15 Taryba Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, atmesti ieškinį ir
 - priteisti iš PTMM abiejose instancijose patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 16 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą kaip nepriimtina ir
 - priteisti iš PTMM bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 17 PTMM savo apeliacinį skundą grindžia keturiais pagrindais.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo, susijusio su Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto pažeidimu, nes Bendrasis Teismas klaidingai taikė „vieno ekonominio vieneto“ sąvoką

- 18 Pirmąjį pagrindą sudaro septynios dalys.

Dėl pirmos dalies, susijusios su klaidingos metodologijos taikymu ir neatsižvelgimu į lemiamus įrodymus

– Šalių argumentai

- 19 PTMM pirmiausia tvirtina, kad Bendrasis Teismas, atsisakydamas jai taikyti „vieno ekonominio vieneto“ sąvoką, naudojo klaidingą metodologiją. Iš tikrųjų, iš skundžiamo sprendimo 47 punkto matyti, kad Bendrasis Teismas manė, jog pakanka pateikti duomenis, leidžiančius manyti, jog nėra vieno ekonominio vieneto, kad ši sąvoka nebūtų taikoma. Tačiau iš teismų praktikos matyti, kad Taryba ir Komisija (toliau kartu – Sąjungos institucijos) ir Bendrasis Teismas turi išnagrinėti įrodymus, patvirtinančius, kad gamintojas patiki su juo susijusiai produktų platinimo bendrovei užduotis, kurias paprastai vykdo integruotas prekybos padalinys.
- 20 Antra, PTMM tvirtina, kad Bendrasis Teismas neišnagrinėjo lemiamų įrodymų, ypač įrodymų, patvirtinančių, kad ji neturi jokio rinkodaros ir nagrinėjamo produkto pardavimo padalinio ir kad parduodama ši produktą nacionalinėje ar tarptautinėje rinkoje naudojami tik ICOF S paslaugomis. Užuoat išnagrinėjęs šiuos įrodymus, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 42 punkte, remdamasis PTMM pareiškimu per posėdį, nepagrįstai konstatavo, kad tvirtindama, jog Taryba nepaisė minėtų įrodymų, PTMM paprasčiausiai siekė pagrįsti ieškinio pagrindą, grindžiamą gero administravimo principo pažeidimu. Taip jis iškreipė PTMM argumentus.
- 21 Taryba ginčija šios apeliacinio skundo pagrindo dalies pagrįstumą. Komisija teigia, kad ši dalis nepriimtina ir bet koku atveju nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 22 Pirma, dėl argumento, susijusio su klaidingos metodologijos taikymu, reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 47 punkte Bendrasis Teismas tikrai neatrado naujos metodologijos, pagal kurią reikia nurodyti duomenis, leidžiančius manyti, jog nėra vieno ekonominio vieneto, kad ši sąvoka nebūtų taikoma. Priešingai – skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas taikė Teisingumo Teismo praktiką, susijusią su „vieno ekonominio vieneto“ sąvoka ir su koregavimu pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį.
- 23 Skundžiamo sprendimo 43–46 punktuose Bendrasis Teismas priminė šią teismų praktiką. Konkrečiai to sprendimo 46 punkte Bendrasis Teismas nurodė 2012 m. vasario 16 d. Sprendimą *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP (C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78)*, pagal kurį, kai institucijos mano, kad reikia taikyti koregavimą mažinant eksporto kainą pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, jos turi pateikti įrodymų ar bent neprieštaraujančias prielaidas, kurie patvirtintų, kad šios nuostatos taikymo sąlygos įvykdytos.
- 24 Skundžiamo sprendimo 47 punktą yra įvadinis punktas, kuriuo Bendrasis Teismas iš esmės nurodė, kad, atsižvelgdamas į to sprendimo 43–46 punktuose minėtą teismų praktiką, jis atliks įrodymų, kuriais grindžiama Tarybos išvada, kad PTMM ir ICOF S kartu nėra vienas ekonominis vienetas, analizę. Ši analizė pateikiama minėto sprendimo 50–71 punktuose.
- 25 Priešingai, nei tvirtina PTMM, Bendrasis Teismas ketino patikrinti, ar Sąjungos institucijos, prieš atmesdamos tvirtinimus dėl vieno ekonominio vieneto buvimo ir prieš atlikdamos koregavimą pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, išnagrinėjo įrodymus, PTMM nuomone, patvirtinančius, kad ji ICOF S patikėjo užduotis, kurias paprastai atlieka vidinis pardavimų padalinys.
- 26 Todėl šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

- 27 Antra, dėl argumento, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į lemiamus įrodymus, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas neturi kompetencijos konstatuoti faktinių aplinkybių ar iš principo nagrinėti Bendrojo Teismo nustatytų įrodymų, pagrindžiančių faktines aplinkybes. Iš tikrųjų, jeigu šie įrodymai buvo gauti teisėtai, paisyta bendrųjų teisės principų ir procesinių normų, taikomų tam, kad būtų paskirstyta įrodinėjimo našta ir tiriami įrodymai, tik Bendrasis Teismas gali nustatyti jam pateiktų įrodymų vertę. Toks vertinimas pats savaime, išskyrus įrodymų iškreipimo atvejus, nėra Teisingumo Teismo kontrolei priskiriamas teisės klausimas (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gem-Year ir Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) / Taryba*, C-602/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2203, 37 punktą).
- 28 Taigi Teisingumo Teismas nekompetentingas nagrinėti įrodymus, kuriais Bendrasis Teismas rėmėsi, kad nuspręstų, jog PTMM ir ICOF S nėra vienas ekonominis vienetas, nebent šie įrodymai būtų iškraipyti.
- 29 Tiesa, PTMM tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 42 punkte iškreipė argumentus, kuriuos ji nurodė grįsdama neatsižvelgimą į lemiamus įrodymus. Pirma, ji tik nurodo, kad Bendrasis Teismas „nepagrįstai“ nusprendė, kad savo argumentais ji siekė pagrįsti ieškinio pagrindą, grindžiamą Tarybos padarytu gero administravimo principo pažeidimu, tačiau nepatikslino, kaip buvo iškraipyta. Antra, ji nenurodo, kad šis neatsižvelgimas yra įrodymų, kuriais Bendrasis Teismas rėmėsi, kad padarytų šio sprendimo pirmesniame punkte minėtą išvadą, iškreipimas ar kad šie įrodymai buvo iškraipyti. Iš to matyti: kadangi PTMM nenurodė jokio įrodymų iškreipimo, reikia atmesti šį argumentą kaip nepriimtą.
- 30 Bet kokių atveju reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 42 punktas susijęs su PTMM argumentu, jog Sąjungos institucijos piktnaudžiavo įgaliojimais neįgyvendindamos vieno ekonominio vieneto buvimą ir nepaisydamos tam tikrų faktinių aplinkybių. Tame 42 punkte Bendrasis Teismas tik nurodė, kad argumentai dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais bus nagrinėjami vertinant ieškinio pagrindą, susijusį su tariamu gero administravimo principo pažeidimu. Taigi šie argumentai Bendrojo Teismo buvo nagrinėjami minėto sprendimo 111–122 punktuose. Konkrečiai to sprendimo 115–120 punktuose Bendrasis Teismas nustatė, kad pagrindinius PTMM argumentus ir su jais susijusius įrodymus Sąjungos institucijos išnagrinėjo per administracinę procedūrą.
- 31 Todėl šią apeliacinio skundo pirmojo pagrindo dalį reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtą ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros, trečios ir septintos dalių, grindžiamų atsižvelgimu į nereikšmingus įrodymus vertinant, ar buvo vienas ekonominis vienetas

– Šalių argumentai

- 32 Nurodydama apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį PTMM tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 51 punkte nusprendęs, kad remiantis ICOF S funkcijomis parduodant ne nagrinėjama produktą galima atmesti „vieno ekonominio vieneto“ sąvokos taikymą, Bendrasis Teismas, vertindamas „vieno ekonominio vieneto“ sąvoką, atsižvelgė į klaidingus rodiklius ir nepagrįstai išplėtė Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies 1 punkto apimtį. PTMM mano, kad su trečiaisiais asmenimis ji negali nustatyti komercinių santykių dėl į nagrinėjamą produktą panašių ar nepanašių produktų ne dėl to, jog ICOF S veikia kaip integruotas rinkodaros ir prekybos nagrinėjamu produktu padalinys.
- 33 Nurodydama apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečią dalį PTMM tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 53 punkte atsižvelgdamas į ICOF S atliktus trečiųjų asmenų tiekiamų produktų pardavimus Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą. Iš tikrųjų, pirma, komerciniai santykiai tarp platintojo ir kitų įmonių negali turėti įtakos santykiams tarp šio platintojo ir patrunuojančiosios bendrovės. Antra, nagrinėjamu atveju trečiųjų asmenų produktų pardavimas neturėjo jokio ryšio su nagrinėjamu

produktu. Tačiau Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktas susijęs tik su nagrinėjamu produktu, o ne su kitais produktais. Šiuo klausimu per tyrimą ir Bendrajame Teisme buvo nustatyta, kad ICOF S ir ICOF E pardavinėjo tik PTMM pagamintą nagrinėjamą produktą ir nepardavinėjo kitų gamintojų pagaminto nagrinėjamo produkto. Trečia, skundžiamo sprendimo 54–57 punktuose Bendrasis Teismas nepagrįstai sukūrė naują neaiškų „priklausomybės“ kriterijų. Be to, Bendrasis Teismas nenurodė trečiųjų asmenų produktų pardavimų dalies, iki kurios būtų galima kalbėti apie „priklausomybę“.

- 34 Nurodydama septintą dalį PTMM kaltina Bendrąjį Teismą skundžiamo sprendimo 69 punkte nusprendus, kad tiesioginio pardavimo eksportui lygis buvo rodiklis, kad ji ir ICOF S nesudarė vieno ekonominio vieneto. Be to, Bendrasis Teismas nenurodė, kaip toks kriterijus gali būti naudojamas ir kokia yra tiesioginių pardavimų eksportui riba, nuo kurios nebegalima konstatuoti, kad yra vienas ekonominis vienetas.
- 35 Sąjungos institucijos ginčija šių dalių priimtinumą ir pagrįstumą.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 36 Pirmojo pagrindo antra, trečia ir septinta dalimis, kurias reikia nagrinėti kartu, PTMM iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis atsižvelgė į analizuojant vieno ekonominio vieneto sąvoką nereikšmingus įrodymus ir veiksnius, t. y. į ICOF S kitų produktų, nei nagrinėjamas produktas, ir trečiųjų asmenų tiekiamų produktų pardavimą, tiesioginį PTMM sąskaitų išrašymą dėl dalies eksportui į Sąjungą parduotų produktų.
- 37 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį eksporto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Jeigu normalioji vertė ir eksporto kaina negali būti taip palygintos, šioje nuostatoje numatyta, kad koreguojant turi būti atsižvelgiama į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui.
- 38 Dėl veiksnų, kuriais remiantis gali būti koreguojama, Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte numatyta, kad koreguojama atsižvelgiant į komisinių, mokamų už nagrinėjamus pardavimus, skirtumus. Šioje nuostatoje pažymėta, kad terminas „komisiniai“ suprantamas kaip apimantis atkainį, kurį gauna prekybininkas už tą patį ar panašų produktą, jeigu tokio prekybininko funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.
- 39 Vis dėlto koreguoti pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą negalima, kai trečiosios valstybės gamintojas ir jo susijęs platintojas, eksportuojantis į Sąjungą, sudaro vieną ekonominį vienetą.
- 40 Iš tikrųjų pagal Teisingumo Teismo praktiką gamybos ir pardavimo veiklos pasidalijimas grupės, sudarytos iš teisiškai atskirų bendrovių, viduje negali pakeisti fakto, kad tai iš tikrųjų yra vienas ekonominis vienetas, šitaip organizuojantis visą veiklą, kurią kitais atvejais vykdo ir teisiniu požiūriu vienas vienetas (pagal analogiją žr. 1993 m. spalio 13 d. Sprendimo *Matsushita Electric Industrial / Taryba*, C-104/90, EU:C:1993:837, 9 punktą).
- 41 Tokiomis aplinkybėmis vieno ekonominio vieneto buvimo pripažinimas leidžia išvengti situacijos, kai sąnaudos, kurios akivaizdžiai yra įtraukiamos į produkto pardavimo kainą prekyba užsiimant į gamintojo organizaciją integruotam pardavimų departamentui, neįtraukiamos į kainą ta pačia pardavimo veikla užsiimant teisiškai atskirai bendrovei, nors ir ekonomiškai kontroliuojamai gamintojo (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 1992 m. kovo 10 d. Sprendimo *Canon / Taryba*, C-171/87, EU:C:1992:106, 13 punktą).

- 42 Iš to matyti, kad platintojas, kuris kartu su trečiojoje valstybėje įsteigtu gamintoju sudaro vieną ekonominį vienetą, negali būti laikomas vykdančiu funkcijas, panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento, kaip tai suprantama pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.
- 43 Pagal Teisingumo Teismo praktiką nagrinėjant, ar gamintojas ir jo susijęs platintojas sudaro vieną ekonominį vienetą, svarbu įvertinti šio gamintojo ir šio platintojo santykių ekonominę realybę (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 55 punktą). Atsižvelgdamos į reikalavimą, kad išvada atspindėtų minėto gamintojo ir minėto platintojo santykių ekonominę realybę, Sąjungos institucijos turi atsižvelgti į visus reikšmingus veiksnius, leidžiančius nustatyti, ar platintojas vykdo šio gamintojo integruoto prekybos padalinio funkcijas, ar tokių funkcijų nevykdo.
- 44 Šie veiksniai neapsiriboja susijusio platintojo funkcijomis parduodant tik nagrinėjamą produktą, pagamintą gamintojo, kuris tvirtina su šiuo platintoju sudarantis vieną ekonominį vienetą.
- 45 Taigi Sąjungos institucijos gali atsižvelgti į tokius veiksnius, kaip susijusio platintojo kitų produktų nei tas, dėl kurio atliekamas antidempingo tyrimas, pardavimai ir kitų gamintojų nei tas, su kuriuo jis susijęs, patiektų produktų pardavimai.
- 46 Todėl Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos skundžiamo sprendimo 51 ir 53 punktuose konstatuodamas, kad, norint įvertinti, ar yra vienas ekonominis vienetasis, reikėjo atsižvelgti į susijusio platintojo veiklą, susijusią su kitais produktais, nei nagrinėjamas, ir šio platintojo kitų nesusijusių gamintojų produktų pardavimų dalį.
- 47 Dėl kitų nesusijusių gamintojų produktų pardavimo svarbu pažymėti, kad, priešingai, nei tvirtina PTMM, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 54–57 punktuose nesukūrė naujo „priklausomybės“ kriterijaus. Nors Bendrasis Teismas to sprendimo 54 punkte iš tikrųjų nurodė, kad ICOF S negali būti laikoma „priklausoma nuo grupės, su kuria ji susijusi“, šis teismas skundžiamo sprendimo 53–57 punktuose tik išanalizavo susijusio platintojo nesusijusių gamintojų produktų pardavimo dalį.
- 48 To sprendimo 53 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad susijusio platintojo nesusijusių gamintojų produktų pardavimo dalis yra svarbus veiksnys nustatant, ar platintojas su susijusiu gamintoju sudaro vieną ekonominį vienetą. Minėto sprendimo 54–57 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad ICOF S veikla 2009 ir 2010 m. dažniausiai buvo pagrįsta nesusijusių įmonių patiektomis prekėmis, o tai, šio teismo nuomone, paneigia vieno ekonominio vieneto buvimą.
- 49 Kaip ir tai, kad Sąjungos institucijos, kad nustatytų, ar yra vienas ekonominis vienetasis, gali atsižvelgti į kitų produktų nei susijusio gamintojo pagamintas nagrinėjamas produktas pardavimus, tiesioginis trečiojoje valstybėje įsteigto gamintojo sąskaitų už dalį eksportui į Sąjungą parduotų produktų išrašymas yra reikšmingas veiksnys, į kurį minėtos institucijos taip pat gali atsižvelgti. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 69 punkte nurodė, kad kuo didesnė tokių tiesioginių pardavimų dalis, tuo sunkiau pagrįsti tvirtinimą, kad susijęs platintojas vykdo integruoto pardavimų padalinio funkcijas. Priešingai, nei tvirtina PTMM, to sprendimo 69 punkte nėra jokios teisės klaidos.
- 50 Darytina išvada, kad apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antra, trečia ir septinta dalys turi būti atmetos kaip nepagrįstos.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtos ir šeštos dalių, susijusių su PTMM ir ICOF S sutartimi

– Šalių argumentai

- 51 Nurodydama apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtą dalį PTMM tvirtina, kad Bendrasis Teismas rėmėsi teisiškai ir faktiškai klaidingomis prezumpcijomis dėl sutarties tarp jos ir ICOF S, numatančios komisinių mokėjimą pastarajai. Ji nepritaria Bendrojo Teismo išvadai, padarytai skundžiamo sprendimo 60 punkte, kad ši sutartis yra reikšmingas įrodymas vertinant vieno ekonominio vieneto egzistavimą.
- 52 Bendrasis Teismas nepagrįstai nusprendė, kad skyrėsi rašytinė sutartis ir „įvairūs žodiniai susitarimai“, pavyzdžiui, sudaryti *Ecogreen* ir jos susijusio prekiautojo. Antra, Bendrasis Teismas nepaisė įrodymų, patvirtinančių, kad egzistavo įvairūs susitarimai tarp PTMM ir ICOF S dėl kompensacijų. Trečia, susitarimas dėl perdavimo kainų nustatymo tarp dviejų susijusių įmonių yra papildomas įrodymas, kad jos sudaro vieną ekonominę vienetą. Toks susitarimas rizikos ir pelno maržas paskirsto skirtingose valstybėse veikiančių įmonių grupės viduje. Toks maržų paskirstymas įrodo glaudžius ryšius tarp dviejų įmonių, kurios kartu atsako už visos grupės, kuriai jos priklauso, pelningą veiklą. Be to, visos tarptautinėje erdvėje veikiančios įmonės su savo susijusiais platintojais, veikiančiais užsienyje, dėl perdavimo kainų nustatymo turi sudaryti tokias sutartis, kaip sudaryta PTMM ir ICOF S. Taigi Bendrasis Teismas nepaisė tarptautinės prekybos ir perdavimo grupių viduje esminės praktikos.
- 53 Nurodydama apeliacinio skundo pirmojo pagrindo šeštą dalį PTMM tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 62 ir 64 punktuose Bendrasis Teismas klaidingai aiškino sutarties nuostatas, konkrečiai jos 7.3. straipsnį, kuriame įtvirtinta standartinė sąlyga, siekiant išvengti abiejų įmonių solidarios atsakomybės prieš trečiuosius asmenis. Tai nėra susiję su šių dviejų įmonių funkcijų pasidalijimu.
- 54 Sąjungos institucijos mano, kad šios pirmojo pagrindo dalys turi būti atmetos kaip nepriimtinos ir kad jos bet koku atveju yra nepagrįstos.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 55 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirta ir šešta dalimis, kurias reikia nagrinėti kartu, PTMM iš esmės ginčija aplinkybę, kad Bendrasis Teismas rėmėsi sutartimi tarp PTMM ir ICOF S, konstatuodamas vieno ekonominio vieneto nebuvimą, ir šio teismo atliktą minėtos sutarties analizę.
- 56 Pirmiausia dėl argumento, kad sutartis tarp PTMM ir ICOF S nėra svarbus įrodymas vertinant, ar įmonės sudarė vieną ekonominę vienetą, šio sprendimo 43 punkte jau buvo nurodyta, kad, atsižvelgiant į reikalavimą, kad išvada atspindėtų santykių tarp gamintojo ir susijusio platintojo ekonominę realybę, turi būti atsižvelgta į visus reikšmingus veiksnus, leidžiančius nustatyti, ar platintojas vykdo integruoto prekybos padalinio funkcijas. Sutarties tarp gamintojo ir jo susijusio platintojo, numatančios komisinių mokėjimą pastarajam, sudarymas yra svarbus veiksnys šių dviejų bendrovių santykiams. Jo nepaisymas reikštų šių santykių dalies ekonominės realybės nepaisymą.
- 57 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 60 punkte nusprendė, kad sutartis tarp PTMM ir ICOF S, numatanti komisinių mokėjimą, yra reikšmingas veiksnys vertinant, ar šios dvi bendrovės sudaro vieną ekonominę vienetą.
- 58 Iš to matyti, kad argumentas, jog sutartis tarp PTMM ir ICOF S nėra svarbus įrodymas vertinant vieno ekonominio vieneto egzistavimą, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 59 Antra, dėl argumentų, susijusių su nurodomu skirtumu tarp rašytinės sutarties ir „įvairių žodinių susitarimų“, kaip antai sudarytų *Ecogreen* ir jos susijusio platintojo, nebuvimu, neatsižvelgimu į tam tikrus įrodymus, neatsižvelgimu į tarptautinės prekybos ir perdavimų grupės viduje praktiką ir su

klaidingu sutarties nuostatų aiškinimu skundžiamo sprendimo 62 ir 64 punktuose, reikia priminti, kad, remiantis šio sprendimo 27 punkte nurodyta teismų praktika, jei įrodymai nėra iškraipyti, Teisingumo Teismas neturi kompetencijos konstatuoti faktinių aplinkybių ar iš principo nagrinėti Bendrojo Teismo nustatytų įrodymų, pagrindžiančių faktines aplinkybes.

- 60 Minėtais argumentais PTMM ginčija skundžiamo sprendimo 62–64 punktuose Bendrojo Teismo pateiktus faktinių aplinkybių vertinimus dėl sutarties tarp PTMM ir ICOF S, tačiau nenurodo jokio faktinių aplinkybių ar įrodymų iškraipymo. Taigi šie argumentai turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 61 Atsižvelgiant į pirmiau pateiktus vertinimus, apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtą ir šeštą dalis reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo penktos dalies, grindžiamos aplinkybe, kad Bendrasis Teismas nepagrįstai pakeitė motyvus

– Šalių argumentai

- 62 PTMM kaltina Bendrąjį Teismą dėl to, kad jis pakeitė motyvus, kai skundžiamo sprendimo 62 punkte rėmėsi specialiomis sutarties tarp jos ir ICOF S nuostatomis, kad galėtų konstatuoti, jog Taryba pagrįstai galėjo nuspręsti, jog šios nuostatos įrodo, kad PTMM ir ICOF S nesudaro vieno ekonominio vieneto. Iš tikrųjų neginčijama, kad Sąjungos institucijos neatsižvelgė į sutarties sąlygas nei per antidempingo tyrimą, nei vėliau.
- 63 Taryba mano, kad ši pagrindo dalis nepagrįsta. Komisija mano, kad ji yra nepriimtina arba nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 64 Dėl PTMM kaltinimo, kad Bendrasis Teismas pakeitė motyvus, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką ieškinio dėl panaikinimo atveju Bendrasis Teismas negali akto autoriaus motyvų pakeisti savais (2016 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Netherlands Maritime Technology Association / Komisija*, C-100/15 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2016:254, 57 punktą ir jame nurodyta teismų praktika).
- 65 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 61 punkte nurodė, kad sutartyje tarp PTMM ir ICOF S yra įvairių nuostatų, kurios sunkiai leidžia įsivaizduoti, kad šios dvi bendrovės sudaro vieną ekonominę vienetą. Kaip tvirtina PTMM, to sprendimo 62 punkte Bendrasis Teismas nurodė specialias šios sutarties nuostatas, t. y. 7.3 ir 12 straipsnius, kurie, minėto teismo nuomone, įrodo solidarios PTMM ir ICOF S atsakomybės nebuvimą ir yra rodiklis, kad šios dvi bendrovės nesudaro vieno ekonominio vieneto.
- 66 Priešingai, nei tvirtina PTMM, Bendrasis Teismas nepakeitė jokių motyvų. Iš tikrųjų, iš Įgyvendinimo reglamento Nr. 1138/2011 31 konstatuojamosios dalies ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 1241/2012 29–31 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Sąjungos institucijos per antidempingo tyrimą atsižvelgė į sutartį tarp PTMM ir ICOF S. Remiantis šiomis konstatuojamosiomis dalimis, ši sutartis, kuri numato, kad ICOF S turi gauti komisinius (fiksuito antkainio pavidalu) nuo pardavimų eksportui, yra rodiklis, kad PTMM ir ICOF S nesudaro vieno ekonominio vieneto, o pastarosios bendrovės funkcijos panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.
- 67 Taigi šią pirmojo pagrindo dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą, todėl reikia atmesti ir visą apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo, susijusio su Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto pažeidimu, nes Bendrasis Teismas nusprendė, jog Taryba pakankamai įrodė, kad ICOF S funkcijos yra tokios pat kaip ir komisinių pagrindu dirbančio agento

68 Apeliacinio skundo antrąjį pagrindą sudaro dvi dalys.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su nepakankamu ir diskriminaciniu motyvavimu ir netinkamu įrodymų naudojimu

– Šalių argumentai

69 PTMM tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 80 ir 82 punktuose pateikti motyvai yra nepakankami ir diskriminaciniai. Be to, šiuose punktuose nurodytos faktinės aplinkybės nepagrindžia Bendrojo Teismo išvados, tačiau gali būti naudojamos įrodant, kad ICOF S yra jos integruotas rinkodaros ir pardavimo padalinys.

70 Taryba pirmiausia nurodo, kad ši apeliacinio skundo antrojo pagrindo dalis yra nepriimtina arba nepagrįsta. Komisija mano, kad ši dalis nepriimtina.

– Teisingumo Teismo vertinimas

71 Pirmiausia dėl argumento, kad skundžiamo sprendimo motyvavimas yra nepakankamas ir diskriminacinis, reikia pažymėti, kad iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį, kuris Bendrajam Teismui taikomas pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 81 straipsnį, kuriame nurodoma Bendrajam Teismui tenkanti pareiga motyvuoti, iš jo nereikalaujama pateikti paaiškinimo, kuriame išsamiai ir vienas po kito būtų išnagrinėti visi ginčo šalių pateikti argumentai, ir kad dėl to motyvai gali būti implicitiniai, jeigu jie leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priežastis, dėl kurių Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti jam pavestą kontrolę (šiuo klausimu žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 105 punktą ir 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *MEGA Brands International / VRDT*, C-182/14 P, EU:C:2015:187, 54 punktą).

72 Nagrinėjamu atveju iš skundžiamo sprendimo 80 ir 82 punktų, taip pat iš šio sprendimo 79, 81 ir 83–85 punktų aiškiai matyti, kad dalies, grindžiamos Tarybos klaidingu vertinimu, nusprendžiant, jog įvykdytos Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkto taikymo sąlygos, atmetimas buvo pakankamai motyvuotas, kad Teisingumo Teismas galėtų atlikti jo kontrolę, o PTMM žinotų priežastis, dėl kurių Bendrasis Teismas atmetė šią dalį.

73 Iš to matyti, kad argumentas, pagal kurį skundžiamo sprendimo motyvai yra nepakankami ir diskriminaciniai, turi būti atmetas kaip nepagrįstas.

74 Antra, dėl argumento, grindžiamo tuo, kad Bendrasis Teismas netinkamai panaudojo įrodymus, reikia priminti, kad remiantis šio sprendimo 27 punkte minėta teismų praktika, jei įrodymai nėra iškraipyti, Teisingumo Teismas neturi kompetencijos konstatuoti faktinių aplinkybių ar iš principo nagrinėti Bendrojo Teismo nustatytų įrodymų, pagrindžiančių faktines aplinkybes.

75 Nors PTMM ginčija skundžiamo sprendimo 80 ir 82 punktuose nurodytas faktines aplinkybes ir Bendrojo Teismo išvadas dėl šių faktinių aplinkybių pagrindo, ji nesiremia jokia faktinių aplinkybių ar įrodymų iškraipimu. Todėl šis argumentas turi būti atmetas kaip nepriimtinas.

- 76 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo antrojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo antros dalies, grindžiamos įrodinėjimo tvarkos taisyklių pažeidimu taikant Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą

– Šalių argumentai

- 77 PTMM mano, kad remdamasis skundžiamo sprendimo 80–82 punktuose nurodytais įrodymais Bendrasis Teismas pažeidė įrodinėjimo tvarkos taisykles taikant Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą.

- 78 Iš tikrųjų Pagrindiniame reglamente įtvirtinta prezumpcija, kad dvi susijusios įmonės neveikia ir nėra valdomos savarankiškai ir kad jas sieja susitarimai dėl kompensacijų. Šio reglamento 2 straipsnio 9 dalyje patvirtinama tokia prezumpcija.

- 79 Todėl, norint atlikti koregavimą pagal minėto reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, reikia įrodyti, kad gamintojo platintojui sumokėtos sumos yra „komisiniai“ ar „antkainis“ kaip tos, kurias komitetas moka nesusijusiam agentui už šio prisiimtas atlikti komercines funkcijas. Be to, reikia įrodyti, kad du vienetai veikia savarankiškai ir yra valdomi atskirai. Tačiau šioje byloje Taryba negalėjo įrodyti valdymo sistemos, pagal kurią ICOF S ir PTMM buvo valdomos atskirai, ir šios dvi įmonės teisiškai negalėjo daryti įtakos viena kitos veiklai. Taryba taip pat neįrodė, kad PTMM mokamos kompensacijos ICOF S buvo komisiniai, kuriuos gautų nepriklausomas agentas, o ne mokėjimai pagal dviejų susijusių įmonių susitarimus dėl kompensacijų.

- 80 Sąjungos institucijos mano, kad ši dalis turi būti atmesta kaip nepriimtina.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 81 Apeliacinio skundo antrojo pagrindo antroje dalyje PTMM iš esmės tvirtina, kad taikant Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą egzistuoja prezumpcija, pagal kurią dvi susijusios įmonės veikia ir yra valdomos bendrai. Todėl remdamasis skundžiamo sprendimo 80–82 punktuose pateiktais įrodymais Bendrasis Teismas tariamai pažeidė įrodinėjimo tvarkos taisykles.

- 82 Šiuo klausimu, kalbant apie įrodinėjimo tvarką, reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką šalis, pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalį prašanti koregavimo, kad būtų galima palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą ir nustatyti dempingo skirtumą, turi pateikti įrodymų, kad jos prašymas yra pagrįstas (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 58 punktas).

- 83 Be to, pareiga įrodyti, kad turi būti atlikti konkretūs Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies a–k punktuose išvardyti koregavimai, tenka tam, kas siekia tokiu koregavimu remtis (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 60 punktas).

- 84 Taigi, kai gamintojas teigia, kad turi būti taikomas normaliosios vertės (paprastai sumažinant) arba eksporto kainos (logiškai padidinant) koregavimas, šis subjektas ir turi nurodyti ir įrodyti, kad tenkinamos tokiam koregavimui atlikti būtinos sąlygos. Kita vertus, kai Sąjungos institucijos mano, kad reikia taikyti koregavimą mažinant eksporto kainą motyvuojant tuo, kad su gamintoju susijusi pardavimo bendrovė vykdo panašias funkcijas kaip ir komisinių pagrindu dirbantis agentas, jos turi

pateikti bent neprieštaraujančių duomenų, kurie patvirtintų, kad ši sąlyga įvykdyta (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 61 punktą).

- 85 Iš to matyti, kad jei Sąjungos institucijos pateikia neprieštaraujančių duomenų, jog su gamintoju susijęs platintojas vykdo funkcijas, panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento, šis platintojas ar gamintojas turi pateikti įrodymų, kad koregavimas pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą yra nepagrįstas, pavyzdžiui, įrodyti, kad jie sudaro vieną ekonominę vienetą. Tam šie ūkio subjektai galėtų, be kita ko, įrodyti, kad kiekvieno jų veikla nėra savarankiška ir kad juos sieja susitarimai dėl kompensacijų.
- 86 Priešingai, nei tvirtina PTMM, taikant Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą nėra jokios prezumpcijos, kad dvi susijusios įmonės veikia nesavarankiškai ir kad jas sieja susitarimai dėl kompensacijų, todėl Sąjungos institucijos, norėdamos taikyti koregavimą pagal minėtą nuostatą, turi įrodyti, kad du vienetai valdomi savarankiškai.
- 87 Iš tikrųjų Pagrindiniame reglamente nėra pagrindo PTMM teikiamam aiškinimui, nes šio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte nėra jokios užuominos apie tokią prezumpciją. Šioje nuostatoje tik nurodoma, kad koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo, ir patikslinama, kad terminas „komisiniai“ yra suprantamas kaip apimantis antkainį, kurį prekyautojas gauna, jeigu jo funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.
- 88 Tiesa, kaip pabrėžia PTMM, Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalis grindžiama prezumpcija, jog dvi susijusios įmonės veikia nesavarankiškai. Taigi šioje nuostatoje iš esmės nurodoma, kad eksporto kaina negali būti laikoma patikima, kai yra eksportuotojo ir importuotojo ar trečiojo asmens partnerystė arba susitarimas dėl kompensacijos. Vis dėlto remiantis Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi negalima daryti jokios išvados, taikytinos analizei, kurią turi atlikti Sąjungos institucijos pagal šio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą. Nors minėto reglamento 2 straipsnio 9 dalis susijusi su eksporto kainos apskaičiavimu ir joje nurodoma, kad eksportuotojo ir platintojo santykiai gali iškreipti šią kainą, šio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punkte, kuris susijęs su normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimu, koncentruojamasi ne į eksportuotojo ir platintojo santykius, bet į pastarojo funkcijas.
- 89 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 80–82 punktuose patikrino, ar Taryba turėjo neprieštaraujančių duomenų, kad ICOF S veiklą buvo galima prilyginti komisinių pagrindu dirbančio agento veiklai. Taigi Bendrasis Teismas laikėsi taisyklių dėl Sąjungos institucijoms tenkančios įrodinėjimo pareigos ir šiuo atžvilgiu nepadarė teisės klaidos.
- 90 Taigi apeliacinio skundo antrojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą, o visą apeliacinio skundo antrąją pagrindą kaip iš dalies nepriimtą ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo, susijusio su Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pirmos pastraipos pažeidimu

– Šalių argumentai

- 91 PTMM mano, kad skundžiamo sprendimo 97 punkte nusprendęs, jog ji neįrodė, kad su visais pardavimais susijusios išlaidos teko ICOF S ir kad vidaus pardavimai buvo finansuojami iš komisinių už pardavimus eksportui, Bendrasis Teismas nepaisė per antidempingo tyrimą pateiktų neginčijamų įrodymų. Jei Bendrasis Teismas būtų atsižvelgęs į turimus PTMM pateiktus įrodymus, jis būtų nusprendęs, kad Taryba tikrai sukūrė disbalansą tarp normaliosios vertės ir eksporto kainos, pažeisdama Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies pirmą pastraipą.

92 Pirmiausia Taryba mano, kad šis apeliacinio skundo pagrindas yra nepriimtinas, ir subsidiariai – kad jis nepagrįstas. Komisija taip pat mano, kad šis pagrindas nepriimtinas. Subsidiariai ji mano, kad jis yra nereikšmingas.

– Teisingumo Teismo vertinimas

93 Reikia pažymėti, kad skundžiamo sprendimo 96 punkte Bendrasis Teismas priminė, jog, norėdama pagrįsti normaliosios vertės sumažinimą pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, PTMM turėjo įrodyti, jog ICOF S vykdė panašias į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas eksportuojančios šalies vidaus rinkoje. To sprendimo 97 punkte Bendrasis Teismas iš esmės konstatavo, kad PTMM tik nurodė, jog visų pardavimų išlaidos teko ICOF S, tačiau nepateikė jokių įrodymų šiuo klausimu. Jis taip pat konstatavo, kad sutartyje tarp PTMM ir ICOF S nebuvo nei nuostatų, nei informacijos, galinčių pagrįsti šį tvirtinimą.

94 Iš to matyti, kad minėtame 97 punkte pateiktos išvados, kurias nurodydama šį apeliacinio skundo pagrindą ginčija PTMM, yra Bendrojo Teismo atliktas faktinių aplinkybių vertinimas. Tačiau pagal šio sprendimo 27 punkte nurodytą teismų praktiką Teisingumo Teismas neatlieka tokio vertinimo kontrolės.

95 Kadangi PTMM nesiremia faktinių aplinkybių ar įrodymų iškraipymu, apeliacinio skundo trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, susijusio su gero administravimo principo pažeidimu

– Šalių argumentai

96 PTMM mano, kad, pirma, skundžiamo sprendimo 117 punkte pateiktas Bendrojo Teismo vertinimas yra spekuliatyvus ir nepakankamai motyvuotas. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas nenurodė dokumentų, kuriais jis rėmėsi tvirtindamas, kad iš „bylos medžiagos matyti, jog Taryba per administracinę procedūrą nusprendė, kad [PTMM] pateikti paaiškinimai nebuvo pagrįsti ir bet koku atveju buvo nereikšmingi“. Tokių įrodymų nėra ir Bendrasis Teismas tik spekuliuojo šiuo klausimu. Priešingai, iš bylos medžiagos matyti, kad PTMM per tyrimą pateikė visus reikalingus paaiškinimus. Šie paaiškinimai buvo patikrinti ir turėjo būti laikomi neginčijamais. Taigi Bendrasis Teismas padarė išvadą, kurios neatitinka turimų įrodymų.

97 Antra, tame pačiame skundžiamo sprendimo 117 punkte Bendrasis Teismas nepagrįstai nepaisė to, kad Taryba neatsižvelgė į PTMM per tyrimą pateiktus įrodymus ir argumentus, nes jie „bet koku atveju buvo nereikšmingi“. Vis dėlto tai buvo esminiai vykstant tyrimui išdėstyti argumentai, į kuriuos Taryba neatsižvelgė, taip pažeisdama gero administravimo principą, ir nepateikė paaiškinimų, kodėl jie yra nereikšmingi.

98 Taryba mano, kad šis apeliacinio skundo pagrindas yra iš dalies nepagrįstas ir iš dalies nereikšmingas. Komisija visų pirma teigia, kad šis apeliacinio skundo pagrindas nepriimtinas, ir subsidiariai nurodo, kad jis nepagrįstas.

– Teisingumo Teismo vertinimas

99 Pirmiausia PTMM iš esmės kaltina Bendrąjį Teismą nepakankamai motyvavus skundžiamo sprendimo 117 punktą. Jis tariamai nenurodė dokumentų, kuriais rėmėsi tvirtindamas, kad iš „bylos medžiagos matyti, jog Taryba per administracinę procedūrą nusprendė, kad [PTMM] pateikti paaiškinimai nebuvo pagrįsti ir bet koku atveju buvo nereikšmingi“.

- 100 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad to sprendimo 117 punkte pateikti vertinimai susiję konkrečiai su PTMM argumentais, pagal kuriuos už pardavimus Indonezijos rinkoje ji pati išrašo sąskaitas dėl mokestinių priežasčių, o komisiniai ICOF S skirti visoms šios bendrovės išlaidoms, įskaitant ir išlaidas, patirtas parduodant produktus vidaus rinkoje, padengti.
- 101 Nors Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 117 punkte iš tikrųjų nenurodė dokumentų, kuriais jis rėmėsi, vis dėlto iš to paties sprendimo 64 ir 97 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas išdėstė priežastis, dėl kurių nusprendė, kad PTMM argumentai buvo nepagrįsti, ir dokumentus, kuriais remdamasis taip nusprendė.
- 102 Iš to matyti, kad ši argumentą, susijusį su pareigos motyvuoti nesilaikymu, reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 103 Antra, PTMM kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis skundžiamo sprendimo 117 punkte nepagrįstai nepaisė to, kad Taryba neatsižvelgė į PTMM per tyrimą pateiktus įrodymus ir argumentus, nes jie „bet koku atveju buvo nereikšmingi“.
- 104 Šiuo atveju PTMM ginčija Bendrojo Teismo minėtame 117 punkte pateiktą faktinių aplinkybių vertinimą. Tačiau pagal šio sprendimo 27 punkte nurodytą teismų praktiką Teisingumo Teismas neatlieka tokio vertinimo kontrolės.
- 105 Kadangi PTMM nesiremia faktinių aplinkybių ar įrodymų iškraipymu, šis kaltinimas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 106 Todėl apeliacinio skundo ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.
- 107 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad, atmetus visus grindžiant apeliacinį skundą PTMM nurodytus pagrindus, reikia atmesti ir visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 108 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiam asmeniui nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Taryba reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, o PTMM pralaimėjo bylą, pastaroji turi padengti šios institucijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 109 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 110 Todėl Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)* padengia savo ir Europos Sąjungos Tarybos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

3. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas

Parašai.